

Trosbekännelsen

Vi tror på Gud Fader allsmäktig,
himmelens och jordens skapare.

Vi tror ock på Jesus Kristus,
hans enfödde Son, vår Herre,
vilken är avlad av den helige Ande,
född av jungfrun Maria,
pinad under Pontius Pilatus,
korsfäst, död och begravnen,
nederstigen till dödsriket,
på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda,
uppstigen till himmelen,
sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida,
därifrån igenkommande till att döma
levande och döda.

Vi tror ock på den helige Ande,
en helig allmänlig kyrka,
de heligas samfund, syndernas förlåtelse,
de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket,
din är makten och äran,
i evighet. Amen.

2018

Psalmer vid dop

Foto: Magnus Aronson

21

Text: Britt G Hallqvist 1974
Musik: E Hovland 1974

1. Må - ne och sol, vat - ten och vind och blom - mor och barn
ska - pa - de Gud. Him - mel och jord, all - ting är hans.
Her - ren vår Gud vill vi tac - ka. Her - re, vi
tac - kar dig. Her - re, vi pri - sar
dig. Her - re, vi sjung - er ditt he - li - ga namn.

2. Jesus, Guds Son,
levde och dog
för alla, för oss,
lever idag,
ja, han är här,
ja, han är här.
Herren vår Gud vill vi tacka.
Herre, vi tackar dig ...

3. Anden, vår tröst,
levande, varm
och helig och stark,
talar om Gud,
stöder och bär
dag efter dag.
Herren vår Gud vill vi tacka.
Herre, vi tackar dig ...

193

Text: Gamml svensk bön för barn tryckt 1780
Musik: I Widéen 1912

Gud som ha - ver bar - nen kär, se till mig som li - ten är.
Vart jag mig i värl - den vän - der står min lyc - ka i Guds hän - der.
Lyc - kan kom - mer, lyc - kan går, du för - bli - ver, Fa - der vår.

928

Text: H A Jörgensen, L Å Lundberg 1987,93
Musik: M Wendler 1988

1. Sov du lil - la, sov nu gott du är döpt, ditt
hår är vått i Guds hän - der vi dig lagt,
ditt och Guds namn här blev sagt. Du är på den
grö - na gren li - ten knopp, Guds ö - gon - sten.

2. Fråga sen allt vad du kan
vem är Gud och var bor han?
Vem har skapat jord och allt
lejon, fåglar, varmt och kallt?
Fråga oss om tro och hopp,
dop och nattvard, lilla knopp.

3. Liten knopp på Livets träd,
litet barn på vuxet knä.
Livet rymmer hemlighet,
större än vad någon vet:
som en knopp som går i blom
du vårt barn, Guds egendom.

901

Text: Py Bäckman
Musik: Hans Kennemark

1. Lil - la liv nu är du här kän - ner in - te
 värl - den. "Gud som ha - ver bar - nen kär"
 blir din hjälp på fär - den. Gud har kal - lat
 dig vid namn, ger dig trygg - het
 i sin famn så att du kan
 väx - a vis av li - vets läx - a.

2. Lilla liv nu är du här
 "himlen allt förklarar".
 Alla barn hör hemma där
 i det ljus som varar.
 Jorden är din boning nu.
 Hör ditt namn! Det är ju du
 lilla liv unika
 vad du gör oss rika.

199

Text: Kolmodin, Wallin, Hallqvist
Musik: Sv folkvisa/1693

1. Den blom - ster - tid nu kom - mer med lust och fäg - ring stor:
 du nal - kas, lju - va som - mar, då gräs och grö - da gro - r.
 Med blid och liv - lig vär - ma till allt som va - rit dött, sig
 so - lens strå - lar när - ma, och allt blir å - ter - fött.

2. De fagra blomsterängar och åkerns ädla säd,
 de rika örtesängar och lundens gröna träd.
 de skola oss påminna Guds godhets rikedom,
 att vi den nåd besinna, som räcker året om.

3. Man hörer fåglar sjunga med mångahanda ljud,
 skall icke då vår tunga lovsäga Herren Gud?
 Min själ, upphöj Guds ära stäm upp din glädjesång
 till den som vill oss nära och fröjda på en gång.

Text: Gerhardt, von Düben, Angeldorff, Hallqvist
Musik: N Söderblom 1916

1. I den - na lju - va som-mar - tid gå ut, min själ, och
gläd dig vid den sto - re Gu - dens gå - vor. Se,
hur i pryd - ning jor - den står, se, hur för dig och
mig hon får så un - der - ba - ra hå - vor.

2. Av rika löv är grenen full, och jorden täckt sin svarta mull
med sköna gröna kläder. De fagra blommors myckenhet
med större prakt och härlighet än Salomos dig gläder.

3. Nu växer säd för skördens tid, och ung och gammal gläds därvid
och bör Guds godhet prisa, som vill i överdådigt mått
oss människor så mycket gott var dag och stund bevisa.

Text: Christina Lövestam
Musik: Basel 1745

1. Bar - net döps i nå - dens hav,
u - tan öns - kan, u - tan krav, fylls av trons mys -
te - ri - um: Gud får plats i hjär - tats rum.

2. Skaparen som livet ger
var och en med kärlek ser,
sänder änglar hit med bud:
Du är skapad utav Gud.

3. Korsets tecken barnet får,
Kristuslöftet år från år:
jag är med dig varje dag,
där du vandrar, vandrar jag.

4. När ett litet barn på jord
döps i vatten med Guds ord,
Helig ande barnet rör
med det liv som aldrig dör.

5. Människans identitet
knyts till Guds treenighet,
dopets vatten glädjen har
från Guds källa djup och klar.

6. Ingenting i världen kan
skilja ifrån människan
kärleken som dopet bär:
du är älskad som du är.

Text: Gerd Grønvold Saue, Sv text: Py Bäckman
Musik: Kjell Mörk Karlsen

1. Det sker ett un - der i värl - den
var gång ett barn blir till. Ge - nom det väx - an - de
li - vet mö - ter vi Ska - pa - rens bild.
Ing - en på jor - den är him - len så när som bar - net Gud tar i sin
famn, som bar - net Gud tar i sin famn.

2. Det sker ett under när barnet
möter oss hud mot hud.
Ögonen speglar Guds himmel
ger oss en glimt av Gud.
Ingen på jorden ...

3. Det sker ett under i kyrkan
större än världen vet.
Barnet får del i Guds rike
kärlek och evighet.
Ingen på jorden ...

Text: C D af Wirsén 1889
Musik: W Åhlén 1933

1. En vän - lig gröns - kas ri - ka dräkt har
smyc - kat dal och äng - ar. Nu sme - ker vin - dens
ljum - ma fläkt de fag - ra ör - te - säng - ar, och
so - lens ljus och lun - dens sus och vå - gens sorl bland
vi - den för - kun - na som - mar - ti - den.

2. Sin lycka och sin sommarro
de yra fåglar prisa:
ur skogens snår, ur stilla bo
framklingar deras visa.
En hymn går opp av fröjd och hopp
från deras glada kväden,
från blommorna och träden.

3. Men du, o Gud, som gör vår jord
så skön i sommarns stunder,
giv att jag aktar främst ditt ord
och dina nådesunder.
Allt kött är hö,
och blomstren dö,
och tiden allt fördriver;
blott Herrens ord förbliver.

210

Text: J L Runeberg 1857
Musik: O Lindberg 1917

1. Jag lyf - ter ö - gat mot him - me - len och
knäp - per hop mi - na hän - der. Du kär - re Gud som är
bar - nens vän, till dig min tan - ke jag vän - der.

2. Jag är så glad att få tacka dig,
och gärna vill jag det göra.
Jag vet det visst att du ser på mig,
och vad jag ber vill du höra.

3. Tack för allt gott du mig ständigt ger
att känna, älska och äga.
Tack, gode Fader, för mycket mer
än jag kan tänka och säga.

4. Så skydda mig med din starka hand,
du Fader god utan like,
och låt mig växa för livets land,
som är ditt himmelska rike.

248

Text: Lina Sandell-Berg, 1856
Musik: Sv. variant av tysk folksmelodi

1. Tryg - ga - re kan ing - en va - ra än Guds lil - la bar - na - ska - ra,
stjär - nan ej på him - la fäs - tet, få - geln ej i kän - da näs - tet.

2. Herren sina trogna vårdar
uti Sions helga gårdar;
över dem han sig förbarmar,
bär dem uppå fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka
skall utur hans hand dem rycka.
Han, vår vän för andra vänner,
sina barns bekymmer känner.

4. Gläd dig då, du lilla skara:
Jakobs Gud skall dig bevara.
För hans vilja måste alla
fiender till jorden falla.

5. Vad han tar och vad han giver,
samme Fader han dock bliver,
och hans mål är blott det ena:
barnets sanna väl allena.

791

text & musik: I. Olsson 1978

Du vet väl om att du är vär - de - full,
att du är vik - tig här och nu, att du är äls - kad för din
e - gen skull, för ing - en an - nan är som du.
1. Det finns allt - för mån - ga som vill ta - la om
att du bör va - ra si och så.
Gud Fa - der själv han ac - cep - te - rar dig än - då och
det kan du li - ta på.

Du vet väl om att du är värdefull,
att du är viktig här och nu,
att du är älskad för din egen skull,
för ingen annan är som du.

2. Du passar in i själva skapelsen,
det finns en uppgift just för dig.
Men du är fri att göra vad du vill med den,
säga ja eller nej.

Du vet väl om att du är värdefull,
att du är viktig här och nu,
att du är älskad för din egen skull,
för ingen annan är som du.

606

Text: Eva Norberg 1984
Musik: L Å Lundberg 1982

1. Det gung - ar så fint när han bär dig, mitt barn. Han
går på så mju - ka san - da - ler. Hans man - tel är vävd av det
le - nas - te garn. Hans arm är så stark, hans doft är så ren. Han
kän - ner var rot och var grop och var sten, och han nyn - nar en sång, som han
gjor - de en gång till stjär - nor - nas lju - sa ko - ra - ler.

2. Mitt barn, du är buren i Skaparens famn.
Han andas intill dig så nära.
Han håller omkring dig. Han känner ditt namn.
Han gråter med dig, han ler när du ler.
Och aldrig han lämnar dig vad som än sker,
för du hör honom till,
Herren Jesus, som vill
till himmelens glädje dig bära.

381

Text: S Perman
Musik: L Edlund 1957

1. Gud har en famn, en stor, stor famn, och där han slu - ter in
vart barn som döps i Je - su namn. Han sä - ger: Du är min.
2. Gud har en bok, en stor, stor bok och där han skriver in
vart barn som döps i Jesu namn. Där står det: Du är min.
3. Gud har en himmel, stor, ja, stor,
med rum för alla dem som döps en gång i Jesu namn.
Där har jag nu mitt hem.

4. Din kärlek, Gud, är stor, ja, stor.
Jag ber i Jesu namn:
Låt inget dra mig bort ifrån
din himmel och din famn.

382

Text: P-R Yeager Maloney 1968, E Norberg 1979
Musik: J Clarke (ca 1670-1707)

1. Vi tac - kar dig, vår Ska - pa - re, för li - vet som du ger. Vår
Fa - der, om väl - sig - nel - se för det - ta barn vi ber.

2. "Låt barnen komma hit till mig",
du, Jesus, talar så.
I tro på ordet nu till dig
vi med vårt barn får gå.

3. Vi vet att livet kan bli svårt,
att människan är svag.
Led, helge Ande, barnet vårt
i kraft från dag till dag.

4. Du älskar det, du känner det.
Du kallar det vid namn.
Tack, heliga Treenighet,
för dopets öppna famn.

Text: S Ellingsen, B G Hallqvist 1977

Musik: E Hovland 1976

1. Med vår gläd - je ö - ver li - vets un - der
och ett ny - fött barn i vå - ra hän - der
kom - mer vi till dig som gav oss li - vet,
kom - mer vi till dig som gav oss li - vet.

2. Med vår bävan inför okänd framtid
lägger vi vårt barn i dina händer.
Det som sker i dopet gör oss trygga,
det som sker i dopet gör oss trygga.

3. Med vår undran står vi i din närhet.
Du som bär och fyller universum
väntar på de små och tar emot oss,
väntar på de små och tar emot oss.

4. Genom dig, ditt verk, din kärleks vilja
har vi fötts på nytt till liv i Kristus,
till ett öppet liv i tro och tillit,
till ett öppet liv i tro och tillit.

5. Över tidens gränser lever alltjämt
dina löftesord vid dopets vatten.
Dopets ljus förblir när livet slocknar,
dopets ljus förblir när livet slocknar.

6. Mycket större än vad ord kan rymma
är den gåva du oss ger i dopet.
Herre, låt vår tro bli fylld av glädje,
Herre, låt vår tro bli fylld av glädje.

Text: F Kaan 1968, Britt G Hallqvist 1977

Musik: Darmstadt 1698/Bamberg 1732

1. Upp ur vil - da, dju - pa vat - ten lyf - te Ska - parn
Mar - kens djur och him - lens fåg - lar, man och kvin - na
liv och land. Flo - dens vat - ten ström - mar stän - digt,
skap - te han.
liv åt träd och ört det bär. Li - vets vat - ten
i en dop - funt vitt - nar om att Gud är här.

2. Dopets vatten, det är tecknet
på en kärlek utan mått.
Födast, leva, dö och uppstå
- före oss har Kristus gått.
Flodens vatten strömmar ständigt
liv åt träd och ört det bär.
Livets vatten i en dopfunt
vittnar om att Gud är här.

3. Liksom barn vi står här alla
som har döpts i Jesu namn,
tackar Frälsaren som lyfter
nya släkten i sin famn.
Flodens vatten strömmar ständigt
liv åt träd och ört det bär.
Livets vatten i en dopfunt
vittnar om att Gud är här.

4. Alla våra källor har vi
i vår Herre, i hans ord.
Vi får dricka liv som trädet
rotat i en fruktbar jord.
Flodens vatten strömmar ständigt
liv åt träd och ört det bär.
Livets vatten i en dopfunt
vittnar om att Gud är här.